Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

12. května 2021 *

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi – Nařízení (ES) č. 338/97 a č. 865/2006 – Kaviár druhů jeseterů – Dovoz exemplářů osobního nebo rodinného charakteru na celní území Evropské unie – Dovozní povolení – Výjimka – Výše 125 gramů na osobu – Překročení – Úmysl darovat jej jiným osobám“

Ve věci C-87/20,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesfinanzhof (Spolkový finanční soud, Německo) ze dne 15. října 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 19. února 2020, v řízení

Hauptzollamt B

proti

XY,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení A. Kumin, předseda senátu, A. Arabadžev (zpravodaj), předseda druhého senátu, a T. von Danwitz, soudce,

generální advokát: J. Richard de la Tour,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Hauptzollamt B A. Wollschläger, jako zmocněnkyní,

– za německou vládu J. Möllerem a S. Eisenberg, jako zmocněnci,

– za českou vládu M. Smolkem a J. Vláčilem, jakož i L. Dvořákovou, jako zmocněnci,

– za Evropskou komici C. Hermesem a R. Tricotem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 7 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi (Úř. věst. 1997, L 61, s. 1; Zvl. vyd. 15/03, s. 136), ve znění nařízení Komise (EU) č. 1320/2014 ze dne 1. prosince 2014 (Úř. věst. 2014, L 361, s. 1) (dále jen „nařízení č. 338/97“) a čl. 57 odst. 5 písm. a) nařízení Komise (ES) č. 865/2006 ze dne 4. května 2006, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 338/97 (Úř. věst. 2006, L 166, s. 1), ve znění nařízení Komise (EU) 2015/870 ze dne 5. června 2015 (Úř. věst. 2015, L 142, s. 3) (dále jen „nařízení č. 865/2006“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Hauptzollamt B (Hlavní celní úřad B, Německo) a XY ve věci zabavení šesti nádob s kaviárem druhů jeseterů o hmotnosti 50 gramů (g) z důvodu, že zúčastněná nepředložila u žádné z těchto nádob při vstupu na celní území Evropské unie dovozní povolení.

Právní rámec

Mezinárodní právo

3 Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, podepsaná dne 3. března 1973 ve Washingtonu (*Recueil des traités des Nations unies*, sv. 993, č. I-14537, dále jen „CITES“), má za cíl zajistit, aby mezinárodní obchod druhy zapsanými v jejích přílohách, jakož i s částmi a výrobky, které z nich pochází, neohrožoval ochranu biologické různorodosti a spočíval na udržitelném využívání volně žijících druhů.

4 Tato úmluva, jejíž stranou se Unie stala dne 8. července 2015, byla v Unii provedena s účinností od 1. ledna 1984 na základě nařízení Rady (EHS) č. 3626/82 ze dne 3. prosince 1982 o použití Úmluvy o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ve Společenství (Úř. věst. 1982, L 384, s. 1). Toto nařízení bylo zrušeno nařízením č. 338/97, jehož čl. 1 druhý pododstavec stanoví, že se posledně uvedené nařízení použije v souladu s cíli, zásadami a ustanoveními CITES.

5 Podle rezoluce Konference smluvních stran 13.7 (Rev. CoP17), pokud jde o kontrolu obchodu s exempláři osobního nebo rodinného charakteru:

„[…]

Konference smluvních stran [CITES]

1. Rozhoduje, že výraz ‚exempláře osobního nebo rodinného charakteru‘ uvedený v čl. VII odst. 3 se vztahuje na exempláře, které:
   a) jsou vlastněny nebo drženy pro neobchodní účely;
   b) byly získány zákonným způsobem a
   c) v okamžiku dovozu, vývozu nebo zpětného vývozu:
      i) jsou neseny, přepravovány nebo zahrnuty v osobních zavazadlech; nebo
      ii) jsou součástí stěhování.

[…]

3. Usnáší se, že smluvní strany:

[…]

b) nevyžadují vývozní nebo dovozní povolení ani osvědčení o zpětném vývozu pro exemplář osobního nebo rodinného charakteru, které jsou neživými exemplář, jejich částmi nebo odvozeninami, které patří k druhům uvedeným v příloze II, s výjimkou:

[…]

iv) následujících exemplářů, pokud množství překročí stanovené výše:

– kaviár druhů jeseterů (*Acipenseriformes* spp.) – do výše 125 gramů na osobu, v nádobě označené v souladu s Konf. 12.7 (Rev. CoP17);

[…]“

6 Příloha 1 této rezoluce, nadepsaná „Pokyny pro výklad exemplářů osobního a rodinného charakteru“, stanoví:

„[…]

Definice exemplářů osobního a rodinného charakteru

8. Exemplář musí být držen nebo vlastněny pro osobní účely, což vylučuje jakékoli použití k obchodním účelům nebo k prodeji, jakékoliv obchodní úpravě, skladování a přepravě za účelem prodeje a veškerý prodej.

[…]“

Unijní právo

Nařízení č. 338/97

7 Bod 12 odůvodnění nařízení č. 338/97 zní následovně:

„vzhledem k tomu, že k zajištění účinných kontrol a usnadnění celního řízení by měly být určeny celní úřady s vyškolenými pracovníky zodpovědnými za vyřizování potřebných formalit a provádění odpovídajících kontrol při dovozu exemplářů do [Unie] tak, aby pro ně byl stanoven celně schválený režim nebo určení ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství [(Úř. věst. 1992, L 302, s. 1)], nebo při jejich vývozu či zpětném vývozu [z Unie]; že by také měla být k dispozici zařízení zaručující odpovídající umístění a péči o živé exemplář.“

8 Článek 1 nařízení č. 338/97 uvádí:

„Cílem tohoto nařízení je chránit druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a zaručit jejich zachování regulováním obchodu s nimi podle ustanovení následujících článků.

Toto nařízení se použije v souladu s cíli, zásadami a ustanoveními úmluvy definované v článku 2.“

9 Článek 2 tohoto nařízení stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

[…]

j) ‚exemplářem osobního nebo rodinného charakteru' neživé exempláře, jejich části nebo odvozeniny, které patří fyzické osobě a tvoří nebo mají tvořit součást jejího normálního osobního movitého majetku;

[…]

t) ‚exemplářem' jakýkoli živočišný nebo rostlinný jedinec, ať živý nebo neživý, patřící k některému z druhů zařazených do příloh A až D, jakákoli jeho část nebo odvozenina, ať tvoří součást jiného zboží či nikoli, jakož i jakékoli jiné zboží, u něhož je podle průvodních dokumentů, obalu nebo označení či etikety nebo jakýchkoli jiných příznaků patrné, že představuje nebo obsahuje části či odvozeniny živočichů nebo rostlin uvedených druhů, pokud takové části či odvozeniny nejsou vyňaty z působnosti ustanovení tohoto nařízení nebo ustanovení týkajících se přílohy, do které je dotyčný druh zařazen, a to vyznačením této skutečnosti v dotyčných přílohách.

[…]"

10 Podle čl. 4 odst. 2 prvního pododstavce uvedeného nařízení platí:

„Dovoz exemplářů druhů zařazených do přílohy B do [Unie] je možný pouze poté, co byly provedeny potřebné kontroly a na hraničním celním úřadě v místě dovozu bylo předloženo dovozní povolení vydané výkonným orgánem cílového členského státu."

11 Článek 7 téhož nařízení v odstavci 3, nadepsaném „Exempláře osobního nebo rodinného charakteru", stanoví:

„Odchylně od článků 4 a 5 se ustanovení těchto článků nevztahují na neživé exempláře, jejich části a odvozeniny patřící k druhům zařazeným do příloh A až D, které jsou exemplář osobního nebo rodinného charakteru dováženými do [Unie] nebo z [ní] vyváženými či zpětně vyváženými podle ustanovení, která přijme Komise […]"

12 Článek 16 odst. 2 nařízení č. 338/97 upřesňuje, že je nutno, aby opatření, která členské státy přijímají k zajištění uložení sankcí za porušení ustanovení tohoto nařízení, zejména za dovoz exemplářů do Unie bez řádného povolení či potvrzení, byla „přiměřená povaze a závažnosti protiprávního jednání a aby zahrnovala také ustanovení týkající se zadržení a případně i zabavení exemplářů".

13 V příloze B uvedeného nařízení jsou uvedeni „*Acipenseriformes* spp. (II) [jeseteři] (s výjimkou druhů zařazených v příloze A)".

Nařízení č. 865/2006

14 Body 1, 2 a 6 odůvodnění nařízení č. 865/2006 znějí:

„(1) Mají být přijata ustanovení pro provádění nařízení (ES) č. 338/97 a k zajištění plného souladu s ustanoveními [CITES] […]

(2) V zájmu zajištění jednotného provádění nařízení (ES) č. 338/97 je nezbytné stanovit podrobné podmínky a kritéria k posuzování žádostí o povolení a potvrzení a k vydávání, platnosti a používání takových dokladů. Je proto vhodné stanovit vzory, jimž musí uvedené formuláře odpovídat.

[…]

(6) Je nezbytné zavést postupy označování určitých exemplářů druhů za účelem usnadnění jejich identifikace a zajištění provádění příslušných ustanovení nařízení (ES) č. 338/97.“

15 Článek 9 nařízení č. 865/2006 stanoví:

„Aniž jsou dotčeny články 31, 38, 44b, 44i a 44p, vydává se pro každou zásilku exemplářů zasílaných společně jako součást jednoho nákladu samostatné dovozní povolení, oznámení o dovozu, vývozní povolení nebo potvrzení o zpětném vývozu.“

16 Článek 57 tohoto nařízení, nadepsaný „Dovoz a zpětný dovoz exemplářů osobního nebo rodinného charakteru do [Unie]“, stanoví:

„1. Odchylka od článku 4 nařízení (ES) č. 338/97 pro exempláře osobního nebo rodinného charakteru podle čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení se nevztahuje na exempláře, které jsou užívány k obchodnímu zisku, prodávány, vystavovány pro komerční účely, drženy k prodeji, nabízeny k prodeji nebo přepravovány k prodeji.

[…]

3. Při prvním dovozu exemplářů osobního nebo rodinného charakteru, včetně loveckých trofejí, do [Unie] osobou s obvyklým bydlištěm v [Unii], který se týká exemplářů druhů uvedených v příloze B nařízení (ES) č. 338/97 se nevyžaduje předložení dovozního povolení celním orgánům v případě, kdy je předložen originál vývozního dokladu nebo dokladu o zpětném vývozu a jeho kopie.

[…]

4. Při zpětném dovozu exemplářů osobního nebo rodinného charakteru, včetně loveckých trofejí, do [Unie] osobou s obvyklým bydlištěm v [Unii], který se týká exemplářů druhů uvedených v příloze A nebo B nařízení (ES) č. 338/97, se nevyžaduje předložení dovozního povolení celním orgánům za předpokladu, že je předložen některý z těchto dokladů:

a) celnicí potvrzená kopie pro držitele (formulář č. 2) dříve použitého povolení dovozu nebo vývozu do nebo z [Unie];

b) kopie dokladu o vývozu nebo zpětném vývozu uvedeného v odstavci 3;

c) důkaz, že exempláře byly získány v [Unii].

5. Odchylně od odstavců 3 a 4 se u dovozu nebo zpětného dovozu do [Unie] u následujících položek uvedených v příloze B nařízení (ES) č. 338/97 nevyžaduje předložení dokladu o vývozu nebo (zpětném) vývozu nebo dovozního povolení:

a) kaviár druhů jeseterů (*Acipenseriformes* spp.) do výše 125 gramů na osobu, v nádobách jednotlivě označených […]

[…]“

Německé právo

17 Podle § 51 odst. 2 první věty Bundesnaturschutzgesetz (spolkový zákon o ochraně přírody), je-li při celní kontrole zjištěno, že jsou zvířata nebo rostliny dováženy nebo vyváženy bez povolení nebo dalších dokladů vyžadovaných k tomuto účelu, celní orgán tato zvířata nebo rostliny zabaví.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

18 V prosinci 2015 XY vstoupila na celní území Unie na letišti Düsseldorf (Německo) s šesti 50 gramovými nádobami kaviáru druhu jeseterů, avšak neměla dovozní povolení uvedené v § 51 odst. 2 spolkového zákona o ochraně přírody.

19 Po zabavení uvedených nádob podal Hlavní celní úřad B žalobu na XY k Finanzgericht Düsseldorf (Finanční soud v Düsseldorfu, Německo). Tento soud této žalobě částečně vyhověl, když rozhodl, že ačkoli jsou jikry jeseterů převzaty do přílohy B nařízení č. 338/97, a jejich dovoz tedy podléhá dovoznímu povolení, toto zabavení bylo nicméně protiprávní, jelikož Hlavní celní úřad B měl XY ponechat dvě ze šesti dotyčných nádob s kaviárem, které odpovídají množství nepřesahujícímu 125 g, a že tato osoba je nedržela pro obchodní účely, neboť je zamýšlela darovat svým dětem nebo je sama spotřebovat.

20 Hlavní celní úřad B podal k předkládajícímu soudu opravný prostředek *Revision* s odůvodněním, že v případě překročení výše 125 g uvedené v čl. 57 odst. 5 písm. a) nařízení č. 865/2006 musí být podle jeho názoru zabaven veškerý přepravovaný kaviár a nejen množství přesahující tuto výši. Kromě toho zpochybňuje skutečnost, že nádoby s kaviárem druhu jeseterů, které byly takto dovezeny XY, mohou být kvalifikovány jako „exempláře osobního nebo rodinného charakteru“ ve smyslu čl. 2 písm. j) nařízení č. 338/97, jelikož tyto nádoby byly určeny k tomu, aby byly darovány třetí osobě.

21 Předkládající soud si v této souvislosti klade otázku, jak je třeba vykládat čl. 57 odst. 5 písm. a) nařízení č. 865/2006, neboť – odhlédne-li se od skutečnosti, že toto ustanovení není v členských státech vykládáno a uplatňováno jednotně – účel sledovaný tímto nařízením, jakož i nařízením č. 338/97 a CITES, tedy ochrana ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, hovoří ve prospěch striktního výkladu uvedeného ustanovení, podle kterého příslušný celní úřad musí v případě překročení výše 125 g zabavit veškeré dovážené množství kaviáru druhu jeseterů. Nicméně jak neexistence sankční povahy téhož ustanovení, tak analogický výklad čl. 23 odst. 2 a článku 27 nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla (Úř. věst. 2009, L 324, s. 23), které stanoví hodnoty a množství, do jejichž výše bude zboží, na které se vztahuje toto nařízení, osvobozeno od dovozního cla, odůvodňují méně striktní výklad, podle kterého musí být zabaveno pouze přebytečné množství dováženého kaviáru druhu jeseterů.

22 Předkládající soud má navíc pochybnosti o tom, zda lze čl. 2 písm. j) nařízení č. 338/97 vykládat tak, že vylučuje, aby nádoby s kaviárem druhu jeseterů dovezené XY mohly být kvalifikovány jako „exempláře osobního nebo rodinného charakteru“ z důvodu, že XY prohlásila, že měla v úmyslu je darovat třetí osobě. V tomto ohledu předkládající soud uvádí, že ze znění tohoto ustanovení a čl. 57 odst. 5 písm. a) nařízení č. 865/2006 nijak nevyplývá, že se pojem „exemplář osobního nebo rodinného charakteru“ použije pouze tehdy, když jej použije nebo sám spotřebuje dovozce dotčeného exempláře, a že ve sporu v původním řízení nic nenasvědčuje tomu, že XY měla uvedené nádoby k obchodním účelům. Rovněž zdůrazňuje, že v praxi by mohlo být pro celní orgány obtížné spolehlivě ověřit úmysly dovozce. Mimoto zcela postrádá logiku skutečnost, že se povoluje dovoz exempláře, který bude skutečně spotřebován dovozcem, a že se tento dovoz zakazuje, pokud bude spotřebován třetí osobou.

23 Za těchto podmínek se Bundesfinanzhof (Spolkový finanční soud, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být čl. 57 odst. 5 písm. a) nařízení č. 865/2006 […] vykládán v tom smyslu, že osobě, která s sebou přiváží kaviár druhů jeseterů (*Acipenseriformes* spp.) v množství přesahujícím 125 g v jednotlivě označených nádobách a nepředloží doklad o vývozu nebo (zpětném) vývozu nebo dovozní povolení, musí být vráceno množství 125 g kaviáru, pokud dovoz neslouží žádnému z účelů, které jsou uvedeny v čl. 57 odst. 1 prvním pododstavci nařízení č. 865/2006?

2) V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

Patří exempláře dovezené na celní území Unie mezi exempláře osobního nebo rodinného charakteru ve smyslu čl. 7 odst. 3 nařízení 338/97 ačkoli v okamžiku jejich vstupu na celní území Unie osoba, která je dováží, prohlásí, že je poté chce darovat jiné osobě?“

K předběžným otázkám

K druhé otázce

24 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu, kterou je třeba zkoumat na prvním místě, je, zda čl. 7 odst. 3 nařízení č. 338/97 musí být vykládán v tom smyslu, že kaviár druhu jeseterů může být při vstupu na celní území Unie považován za „exemplář osobního nebo rodinného charakteru“ ve smyslu tohoto ustanovení, je-li určen k tomu, aby byl darován třetí osobě, a může se na něj v této souvislosti vztahovat výjimka z povinnosti dovozce předložit dovozní povolení stanovená v tomto ustanovení.

25 Podle ustálené judikatury je třeba při výkladu ustanovení unijního práva vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí [rozsudek ze dne 2. července 2020, Magistrat der Stadt Wien (Křeček polní), C-477/19, EU:C:2020:517, bod 23 a citovaná judikatura].

26 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že podle čl. 7 odst. 3 nařízení č. 338/97 vstup neživých exemplářů, jejich částí a odvozenin patřících k druhům zařazeným do příloh A až D na celní území Unie, nepodléhá povinnost předložit za tímto účelem dovozní povolení, pokud se jedná o exempláře osobního nebo rodinného charakteru.

27 Podle definice uvedené v článku 2 písm. j) nařízení č. 338/97 se pojem „exemplář osobního nebo rodinného charakteru“ vztahuje na neživé exempláře, jejich části nebo odvozeniny, které patří fyzické osobě a tvoří nebo mají tvořit součást jejího normálního osobního movitého majetku.

28 Je tedy nutno konstatovat, že znění tohoto ustanovení neumožňuje jednoznačně určit, zda použitelnost pojmu „exemplář osobního nebo rodinného charakteru“ nutně vyžaduje použití nebo spotřebu uvedených neživých exemplářů, jejich částí nebo odvozenin.

29 Nelze totiž vyloučit, že takové exempláře, které jsou drženy nebo vlastněny pro osobní účely, mohou být následně dovozcem bezúplatně odevzdány třetí osobě jako dárek, namísto toho, aby si je uvedený dovozce ponechal pro čistě individuální použití.

30 Zadruhé, pokud jde o kontext nařízení č. 338/97, je třeba připomenout, že toto nařízení se podle svého čl. 1 druhého pododstavce použije v souladu s cíli, zásadami a ustanoveními CITES, k nimž Unie přistoupila, takže Soudní dvůr nemůže tyto cíle pominout, jelikož jejich zohlednění je nezbytné pro výklad ustanovení uvedeného nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. října 2003, Nilsson, C-154/02, EU:C:2003:590, bod 39).

31 Rezoluce 13.7 Konference smluvních stran CITES, která umožňuje objasnit výklad ustanovení této úmluvy uvedených v předchozím bodě tohoto rozsudku, přitom v bodě 1 upřesňuje, že pojem „exempláře osobního nebo rodinného charakteru“ se vztahuje na exempláře, kterou jsou vlastněny nebo drženy pro neobchodní účely, byly získány zákonným způsobem a jsou neseny, přepravovány nebo zahrnuty v osobních zavazadlech nebo jsou součástí stěhování.

32 Kromě toho je třeba podotknout, že čl. 57 odst. 1 nařízení č. 865/2006 stanoví, že odchylka od čl. 7 odst. 3 nařízení č. 338/97 se nevztahuje na exempláře, které jsou užívány k obchodnímu zisku, prodávány, vystavovány pro komerční účely, drženy k prodeji, nabízeny k prodeji nebo přepravovány k prodeji.

33 Jak ze znění tohoto čl. 57 odst. 1, tak ze znění rezoluce 13.7 Konference smluvních stran CITES tedy vyplývá, že neexistence obchodního účelu dovezeného exempláře představuje rozhodující kritérium pro jeho kvalifikaci jakožto „exempláře osobního nebo rodinného charakteru“, přičemž tento výklad je rovněž podpořen cíli sledovanými nařízením č. 338/97.

34 V tomto ohledu je zatřetí třeba připomenout, že režim ochrany zavedený pro exempláře druhů zařazených do příloh A a B nařízení č. 338/97 má za cíl zajistit co možná nejširší ochranu volně žijících druhů živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi za současného respektování cílů, zásad a ustanovení CITES (rozsudek ze dne 4. září 2014, Sofia Zoo, C-532/13, EU:C:2014:2140, bod 34 a citovaná judikatura).

35 Rezoluce 13.7 Konference smluvních stran CITES přitom v preambuli upřesňuje, že exempláře druhů zařazených do přílohy I této úmluvy, k nimž patří jeseteři, nesmějí být v zemi dovozu používány k převážně obchodním účelům.

36 Jak z kontextu nařízení č. 338/97, tak z cílů sledovaných tímto nařízením tudíž vyplývá, že neživý exemplář, část exemplářů nebo odvozenina, jako je kaviár druhu jeseterů, nemůže být kvalifikován jako „exemplář osobního nebo rodinného charakteru“ ve smyslu čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení, pokud dovozce sleduje obchodní účel. Taková kvalifikace je naproti tomu přípustná, pokud je uvedený kaviár vlastněn nebo držen soukromě pro neobchodní účely, a to nezávisle na skutečnosti, zda je určen k tomu, aby byl darován třetí osobě, či nikoliv.

37 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že čl. 7 odst. 3 nařízení č. 338/97 musí být vykládán v tom smyslu, že kaviár druhu jeseterů může být při vstupu na celní území Unie považován za „exemplář osobního nebo rodinného charakteru“ ve smyslu tohoto ustanovení, je-li určen k tomu, aby byl darován třetí osobě, pokud nic nenaznačuje jeho použití pro obchodní účely, a může se na něj v této souvislosti vztahovat výjimka z povinnosti dovozce předložit dovozní povolení stanovená v uvedeném ustanovení.

K první otázce

38 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 57 odst. 5 písm. a) nařízení č. 865/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že pouze množství kaviáru druhu jeseterů dovážené na celní území Unie, které překračuje výši 125 g na osobu, musí být zabaveno celním orgánem z důvodu, že dovozce nemá povolení vydané pro účely uskutečněného dovozu, a nikoli veškeré množství dovážené na celní území Unie.

39 Podle ustálené judikatury citované v bodě 25 tohoto rozsudku platí, že pro výklad ustanovení unijního práva je třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí.

40 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že podle čl. 57 odst. 5 písm. a) nařízení č. 865/2006 nepodléhá vstup kaviáru druhu jeseterů do výše 125 g na osobu na celní území Unie povinnosti dovozce předložit příslušnému celnímu orgánu dovozní povolení.

41 Je tedy nutno konstatovat, že znění tohoto ustanovení neumožňuje samo o sobě určit důsledky překročení této výše 125 g pro stanovení množství kaviáru druhu jeseterů, které musí být příslušným celním orgánem zabaveno.

42 Pokud jde dále o kontext tohoto ustanovení, je třeba uvést, že čl. 4 odst. 2 nařízení č. 338/97 zakotvuje zásadu, podle které dovoz exemplářů druhů zařazených do přílohy B podléhá předložení dovozního povolení vydaného výkonným orgánem cílového členského státu.

43 Z toho vyplývá, že čl. 57 odst. 5 písm. a) nařízení č. 865/2006 tím, že osvobozuje dovozce kaviáru druhu jeseterů od povinnosti předložit dovozní povolení, pokud je dodržena maximální výše 125 g na osobu, představuje odchylku od zásady uvedené v čl. 4 odst. 2 nařízení č. 338/97, a musí být tedy vykládán restriktivně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. ledna 2013, Komise v. Španělsko, C-360/11, EU:C:2013:17, bod 18 a citovaná judikatura).

44 Konečně, pokud jde o cíle sledované nařízením č. 338/97, je třeba připomenout, že cílem tohoto nařízení je zajistit co možná nejúplnější ochranu druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi, v souladu s jeho článkem 1 a jak bylo uvedeno v bodě 34 tohoto rozsudku.

45 Taková ochrana přitom může být zaručena pouze za podmínky, že se výjimka stanovená v čl. 57 odst. 5 písm. a) nařízení č. 865/2006 omezuje pouze na dovoz malého množství kaviáru druhu jeseterů, a tudíž pouze tehdy, když se zabavení příslušným celním orgánem vztahuje na celé množství kaviáru druhu jeseterů dovezeného na celní území Unie.

46 Opačný výklad spočívající v připouštění, že v rámci této výjimky musí příslušný celní orgán zabavit pouze množství kaviáru druhu jeseterů, které přesahuje výši 125 g na osobu, by, jak zdůraznila česká vláda ve svém písemném vyjádření, kromě toho podporovalo dovoz těchto odvozenin z druhů zařazených do přílohy B nařízení č. 338/97 bez dovozního povolení a bylo by v rozporu s cílem uvedeným v bodě 12 odůvodnění uvedeného nařízení, jakož i v bodech 2 a 6 odůvodnění nařízení č. 865/2006, který spočívá v usnadnění celních postupů a zajištění účinných kontrol.

47 V tomto ohledu z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že Finanzgericht Düsseldorf (Finanční soud v Düsseldorfu) rozhodl, že dvě 50g nádoby kaviáru druhu jeseterů, tedy celkové množství 100 g na osobu, by měly být žalobkyni Hlavním celním úřadem B vráceny. Nicméně toto posouzení, kromě skutečnosti, že zbavuje XY možnosti získat zbývajících 25 g kaviáru druhu jeseterů, které byla oprávněna dovézt bez dovozního povolení s ohledem na výši 125 g na osobu, ukazuje složitost postupů, se kterými by celní orgány mohly být konfrontovány, kdyby předmětem zabavení muselo být pouze množství přesahující tuto výši.

48 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že na první otázku je třeba odpovědět tak, že čl. 57 odst. 5 písm. a) nařízení č. 865/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud množství kaviáru druhu jeseterů dovezené na celní území Unie překračuje výši 125 g na osobu a dovozce nemá povolení vydané pro účely uskutečněného dovozu, musí být veškeré takto dovezené množství kaviáru druhu jeseterů zabaveno příslušným celním orgánem.

K nákladům řízení

49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

1) **Článek 7 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi, ve znění nařízení Komise (EU) č. 1320/2014 ze dne 1. prosince 2014, musí být vykládán v tom smyslu, že kaviár druhu jeseterů může být při vstupu na celní území Evropské unie považován za „exemplář osobního nebo rodinného charakteru“ ve smyslu tohoto ustanovení, je-li určen k tomu, aby byl darován třetí osobě, pokud nic nenaznačuje jeho použití pro obchodní účely, a může se na něj v této souvislosti vztahovat výjimka z povinnosti dovozce předložit dovozní povolení stanovená v uvedeném ustanovení.**

2) **Článek 57 odst. 5 písm. a) nařízení Komise (ES) č. 865/2006 ze dne 4. května 2006, kterým se provádí nařízení č. 338/97, ve znění nařízení Komise (EU) 2015/870 ze dne 5. června 2015, musí být vykládán v tom smyslu, že pokud množství kaviáru druhu jeseterů dovezené na celní území Unie překračuje výši 125 gramů na osobu a dovozce nemá povolení vydané pro účely uskutečněného dovozu, musí být veškeré takto dovezené množství kaviáru druhu jeseterů zabaveno příslušným celním orgánem.**

Podpisy.